

RAMAZAN BAYRAMI VAAZI

GİRİŞ:

Can Bula Cananını
Bayram O Bayram Ola
Kul Bula Sultanını
Bayram O Bayram Ola
Hüzn-ü Keder Def Ola
Dilde Hicap Ref Ola
Cümle Günah Af Ola
Bayram O Bayram Ola

Bizleri on bir ayın sultanı Ramazan ayı ve Kur'an'ın indirildiği bin aydan daha hayırlı olan Kadir gecesini idrak ederek bir Ramazan Bayramı sabahına eriştiren Rabbimize hamd-ü senalar olsun!

Bayramları neşe ve sevinç günleri olarak ilan eden vahyin ilk muhatabı Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa'ya (s.a.v) sonsuz salat ve selam olsun! Rabbimiz ömrümüzü Ramazan, ahiretimizi bayram eylesin.

Orucuyla, namazıyla, zekât ve sadakasıyla, Kur'an tilaveti ve mukabelesi, diğer ibadet ve taatleriyle ile rahmet ayı Ramazan-ı şerifi geride bırakmış bulunuyoruz. Bu rahmet ve feyiz ikliminde, gücümüz yettiğince, dinî görevlerimizi yerine getirmeye, cennetin reyyan kapısını aralayan oruçlarımızı tutarak nefsimizi terbiye etmeye ve dinimizin direği namazlarımızı eda ederek kötülüklerden uzaklaşmaya çalıştık. Gözlerimiz Kur'an'ın nuruyla aydınlanırken, gönül dünyamız onunla şifa buldu. On bir ayın sultanının gecelerini teravihlerle, dua ve zikirlerle ihya ettik. Affi seven, affedici, kerim Rabbimize tövbe ve istiğfarlarla yakarıştık. Ramazanda sabrı, paylaşmayı ve başkalarını da düşünmeyi öğrendik. Zekât ve sadakalarımızla kimsesizlerin kimsesi, düşkünlerin kanadı olma yolunda muhtaçların ihtiyaçlarını gidermeye, fakirleri gözetmeye ve yoksullara yardım elimizi uzatmaya gayret ettik. Bin aydan daha hayırlı, bir ömre bedel Kadir gecesini aynı duygularla ihya ettik.

Bayramlar Birlik ve Kardeşlik Günleridir

Bayramlar hem sevinme hem sevindirme günleridir. Bir aylık ibadet hayatını yoğun yaşamının hazzını, sevincini yaşıyoruz.

Peygamber Efendimizin (s.a.v.) şöyle dediği rivayet olunur: “Bayram günü melekler sokak başlarını tutarak müminlere seslenirler: *‘Size lütuflarda bulunan ve üstelik bolca ödülleri veren kerem sahibi Rabbinize koşun! Gece namaz kılmanız istendi kıldınız, gündüz oruç tutmanız istendi tuttunuz, Rabbinize itaat ettiniz, hadi gidip ödüllerinizi alın! Bayram namazı kılınca da şöyle seslenirler: ‘Haberiniz olsun, Rabbiniz günahlarınızı bağışladı, evlerinize doğru yolda olarak dönün; çünkü bugün ödül günüdür’...*” (Terğib ve Terhib,2/533)

Bayramlar kardeşliğimizi pekiştirme günleridir. Bugün yüreklerimiz bir atsın. Rabbimiz:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

“Müminler ancak kardeşler” (Hucurat, 49/10) buyurmakta, inananların birliğini kardeşe benzetmektedir. Peygamber Efendimiz (s.a.v):

الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا

“Müslüman'ın diğer Müslümanlarla ilişkisi, birbirine kenetlenmiş bina gibidir.”(Buhârî, Mezâlim,5) buyurarak müminleri bir binaya benzetmiş, aralarına ayrılığın, bozgunculuğun girmemesi gerektiğine dikkat çekmiştir.

Ramazân ayı boyunca oruç tutup, namaz kılan, zekât ve fitır sadakası verip fakirlerin sıkıntılarına çare olan kısacası bir ayı ibadetle geçiren ve yaptığı güzel işlerle Allah'ın rahmetini ümit eden Müslümanlar, sevinmeyi hak etmişlerdi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v):

وَالصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ

“Oruçlu için iki sevinç ânı vardır: Biri, orucu açtığı anki sevincidir; diğeri de Rabbine kavuştuğu anki sevincidir.” (Buhârî, Savm 9)

Bugün Ramazanın gitmesine üzüldürken Rabbimizin bizlere sunduğu bayram sevinciyle mutlu ve huzurluyuz. Bayram kaynaşmanın, sevgi ve barışın milli birlik ve beraberliğin sağlandığı güzel bir vesiledir.

İslam’da Bayramın Tarihçesi

İslam dininde iki büyük bayram vardır. Bunlar Ramazan ve Kurban bayramlarıdır. Enes (b. Mâlik) anlatıyor:

قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا فَقَالَ: مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ؟ قَالُوا: كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ. فَقَالَ: قَدْ أَبْدَلَكُمْ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُمَا: يَوْمَ الْأَضْحَى وَيَوْمَ الْفِطْرِ.

“Hz. Peygamber (s.a.v) Medine’ye geldiğinde halkın eğlence ile geçirdiği iki gün vardı. Hz. Peygamber (s.a.v): **“Bu iki gün(ün özelliği) nedir?”** diye sordu. “Câhiliye döneminde o günlerde eğlenirdik.” dediler. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا يَوْمَ الْأَضْحَى وَيَوْمَ الْفِطْرِ

“Şüphesiz Allah sizin için o günleri onlardan daha hayırlı olan Kurban ve Fıtır (Ramazan) bayramlarıyla değiştirdi.” (Ebû Davud, Salât 245)

Hicretin birinci yılında belirlenmelerine rağmen her iki bayram da ilk defa hicretin ikinci yılında kutlanmıştı. Zira Hz. Peygamber (s.a.v) Medine’ye 8 Rebûlevvel (20 Eylül 622) tarihinde varmışlardı. Bundan sonraki yılda Medinelilerin yaşamlarını ve bayramlarını gözlemleme fırsatı bulmuştu. Bayramların belirlenmesinden sonra, o senenin Ramazan ve Zilhicce ayları geçmiş olduğundan Müslümanların kutlayacağı ilk bayram ikinci senenin Ramazan Bayramı olmuştu. Hicretin ikinci yılı Şâban ayında orucun da farz kılınması üzerine Şevval ayının ilk günü (27 Mart 624) Ramazan Bayramı olarak kutlanmıştı.

Medine’de Ramazan ve Kurban Bayramlarının ilk günlerinde kadın ve çocukların da katılımıyla bayram namazları musallâda eda edilirdi. Türkçede “namazgâh” da denilen “Musallâ”, bayram namazının topluca kılındığı açık ve geniş alandı. Namazdan sonra ilk bayramlaşma musallâda olurdu. Böylece musalladan ayrılmadan yapılan bayramlaşma, az önce aynı kibleye yönelen kalplerin bu sefer birbirlerine yöneldiği anlamını taşıyor olmalıdır. Esasen Müslümanların bir araya gelip ortak bir hedefe aynı duygularla yönelmesi, başlı başına bir bayramdır.

Peygamberimiz (s.a.v), bayram sabahı namaza katılma konusunda son derece titiz davranır, hatta bayramlık elbisesi olmayan hanımların bile bir arkadaşından ödünç elbise alarak musallâya gelmelerini isterdi. Ensar hanımlarından Ümmü Atıyye’nin anlattığına göre Resûlullah (s.a.v), genç-yaşlı, evli-bekâr bütün hanımların bayram günü musallâya çıkmasını, hatta özel durumu olanların da gelerek namaz kılmaksızın bir kenarda durmalarını ve duaya iştirak etmelerini istemişti. Böylece herkesin bu mutluluğa ortak olmasını arzu etmişti.

Bayram, Müslümanların bir araya gelmesinin en güzel vasıtasıdır. Bir araya gelen insanlar birbirlerinin sevincini, üzüntüsünü paylaşırlar. Bu da İslam’ın bize yüklediği en kutsal görevdir.

Müslümanların en önemli sevinç günleri olan bayramlar; birbirlerini tebrik etmekle sevgi, saygı, ikram ve cömertlik gibi erdemlerin ortaya çıkmasına dolayısıyla da birlik ve beraberliğin oluşmasında en büyük katkıyı sağlar.

Bayrama önce Peygamberimiz (s.a.v) ve ashabı kiramın yaptığı gibi güne namazla başlayıp akraba ve dostlarla yemekler yenir. Daha sonra karşılıklı ziyaretleşmeler yapılır. Bayramların gergin ve soğuk ilişkileri yumuşatma, kırgın, dargın ve küskünlerin barışması gibi bir fonksiyon icra ettiği de malumdur.

Ukbe bin Amir (r.a) Peygamberimizin şöyle dediğini rivayet ediyor; **“Arefe, bayram ve teşrik günleri biz ehli İslam’ın bayramıdır. O günlerde yeme ve içme günleridir.”** (Ebu Davud, Savm, 49)

Muâz (r.a) Resûlullah (s.a.v) ‘i şöyle buyururken dinledim dedi:

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي ، لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغِطُّهُمْ النَّبِيُّونَ
وَالشُّهَدَاءُ

Allah Teâlâ; “Benim rızam uğrunda birbirlerini sevenler için peygamberlerin ve şehitlerin bile imreneceği nurdan minberler vardır” buyurmuştur. (Tirmizî, Zühd,53)

SILA-İ RAHİM

Bayramlar bizlerin en önemli sevinç günleridir. Bu sebeple bayram günlerinde, bu sevincimizi daim hale getirmek, mutlu ve huzurlu bir bayram geçirmek, hem Rabbimizin hem kendimizin hem de sosyal hayatta beraber olduğumuz insanların razı olacağı bir hayatı sürdürmek için yapmamız gereken hususlar vardır. Bu hususlardan biri de sıla-i rahimidir.

Bu bağlamda sıla-i rahim; gerek kan, gerekse evlilik vesilesiyle oluşan hısımlara, yakınlarla iyilikte ve yardımda bulunma, onlarla ilgilenme, akrabalık bağlarını güçlendirip, koruma şeklinde tanımlanabilir. Yüce Rabbimiz birçok âyette akrabaya hakkını vermeyi emretmektedir.

وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا

“Akrabaya, düşküne, yolcuya hakkını ver; elindekileri saçıp savurma.” (İsra, 17/26)

فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Yakınlığı olana, akrabaya, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. Allah'ın rızasını dileyenler için bu daha hayırlıdır. İşte onlar saadete erenlerdir.” (Rum, 30/38)

Cuma günleri hutbeden inmeden hemen önce okuduğumuz ayet-i kerime’de;

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

“Allah şüphesiz adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla bakmayı emreder; hayâsızlığı, fenalığı ve haddi aşmayı yasak eder. Tutasınız diye size öğüt verir.” (Nahl, 16/90) buyurmaktadır.

Akrabalarımıza karşı olan ilişkilerimizde bu duyarlılığı göstererek Rasulullah’ı (s.a.v) örnek almaya çalışmalıyız. Peygamberimiz (s.a.v) akrabaya o kadar önem verirdi ki; Hz. Hatice annemiz Peygamberimiz’e (s.a.v) ilk vahiy sonrası eve geldiğinde Peygamberimiz’in (s.a.v) heyecanını yatıştırırken söylediği cümle;

كَلَّا وَاللَّهِ مَا يُحْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا ، إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ ،

“Vallahi sen üzülme; çünkü sen, akrabalarla ilişkini sürdürürsün.” (Buhârî, Bed’ü’l-vahy, 1) olmuştur. Bu da Rahmet Elçisi'nin bu konuda eskiden beri ne denli hassas olduğunu göstermektedir.

Hicret ettiğinde de Medine'ye varır varmaz verdiği ilk mesajlar arasında yine sıla-i rahim’e vurgu yapmıştır. Konuyla ilgili; İslâm'la şereflenen Yahudi bilginlerinden Abdullah b. Selâm şöyle anlatır: “Peygamber (s.a.v) Medine'ye geldiği zaman halk onu karşılamaya çıktı. 'Resûlullah geldi!' çığlıklarını duyunca, bir bakayım diye halkın içinde ben de gittim. Onun yüzünü açıkça görünce, bir yalancı yüzü olmadığını anladım. Ondan işittiğim ilk buyruğu şu oldu:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ وَصِلُوا الْأَرْحَامَ وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ
وَالنَّاسُ نِيَامٌ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ

“Ey insanlar! Selâmı yayın, yemek yedin, sıla-i rahmi yerine getirin (akrabalarınızla bağlarınızı koparmayın), insanlar uyurken namaz kılın ve cennete selâmetle girin.” (Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme 42)

Allah Resûlü (s.a.v) sıla-i rahim konusunun önemini sık sık dile getirmiş olup bazı hadislerinde akrabalar arası ilişkileri, doğrudan iman ile de irtibatlandırmıştır. Diğer bir hadisi şerifte ise;

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمِتْ

“Kim Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsa, misafirine ikramda bulunsun. Kim Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsa, akraba ilişkilerini sürdürsün...” buyurmuşlardır. (Buhârî, Edeb, 85)

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ أَوْ يُنْسَأَ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ

“Kim rızkının bolllaştırılmasını yahut ecelinin geciktirilmesini arzu ederse, akraba ilişkilerini sürdürsün!” buyurur. (Müslim, Birr, 20)

Bir bedevi adam Hz. Peygamber'e (s.a.v)gelerek, **“Bana, yaptığımda beni cennete sokacak bir amel haber ver!”** der. Orada bulunanlar, “Buna da ne oluyor!” derler. Hz. Peygamber (s.a.v):

“Bir ihtiyacı var, nesi olacak!” der ve soran şahsa, “Allah'a ibadet edersin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmazsın. Namazı kıalarsın, zekâtı verirsın, bir de sıla-i rahmi yerine getirirsin (akrabalarla bağlarını sürdürürsün).” buyurur. (Buhârî, Zekât, 1)

Rasulullah (s.a.v) bu hadisi ile namaz ve zekâtтан sonra kişiyi cennete götürecek ameli sıla-i rahim olarak belirtmiştir. Akrabalar ile ilişkilerin sürdürülmesi o kadar önemlidir ki; din farkı dahi dikkate alınmaz. Konu ile ilgili Peygamberimiz (s.a.v) hicrete hazırlanırken, belindeki kuşağı ikiye bölerek erzak bohçasını bağladığı için kendisine, “zâtü'n-nitâkayn” yani “iki kuşaklı” denilen Hz. Ebû Bekir (r.a) Efendimizin kızı Esmâ annemiz anlatıyor: “Kureyş'in Hudeybiye Antlaşması zamanında annem, İslâm'dan yüz çeviren müşrik biri olduğu hâlde kendisine yardım etmemi arzulayarak bana geldi. Bunu haber verdikten sonra Resûlullah'a (s.a.v), 'Yâ Resûlallah! Onunla ilgileneyim mi?' dedim. O da:

قَالَ نَعَمْ صَلِّ أُمَّكَ

“Evet, annenle ilgilen.” buyurdu. (Buhârî, Edeb, 8)

Bu hadis-i şerifler de gösteriyor ki sıla-i rahim o kadar önemli ki bu bağı din ve inanç farklılığı bile koparmamalıdır. Çünkü bu bağı Allah (c.c.) bağlamış ve koparılmamasını istemiştir.

Bayramlar özellikle bireyselleşmenin ön plana çıktığı günümüzde aile ve akrabalık bağlarını güçlendirmek için önemli bir fırsattır. Bu sebeple bayramların tatil vesilesi değil de sıla-i rahim ve akrabalık bağlarını güçlendirmek için bir fırsat olduğunu yeniden hatırlayalım.

HASTA ZİYARETİ

Bayramlar sadece aile içi ziyaretlerinin yaşandığı bir zaman dilimi olmamalıdır. Hastanede hasta olarak yatan kardeşlerimizi unutmamalı, geçmiş olsun ziyaretlerine devam etmeli ve kendilerinden hayır dua almaya özen göstermeliyiz.

حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَأَنْصَحْهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَسَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرِضَ فَعُدْهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبَعْهُ

Peygamber Efendimiz (s.a.v) hasta ziyaretlerinde bulunanlara şu müjdeyi vermiştir. Câbir b. Abdullah'tan nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

إِذَا عَادَ الرَّجُلُ الْمَرِيضَ خَاضَ الرَّحْمَةَ حَتَّى إِذَا قَعَدَ عِنْدَهُ قَرَّتْ فِيهِ.

“Bir kimse hastayı ziyaret ettiğinde rahmetin içine dalar; onun yanında oturunca da rahmet onun gönlüne yerleşir.”(Muvatta’, Ayn, 7)

Hastanın en büyük destekçisi kendisi için ziyarete gelenlerin verdiği moraldir. Hastaya yapılacak en büyük eziyetlerden birisi de kendisini ziyarete hiç kimsenin gelmemesidir. Bu sebeple hasta kardeşlerimize geçmiş olsun ziyaretinde bulunmak iyileşmelerine yardımcı olmamızın yanı sıra, birlik ve beraberliğimizin sağlamlaştırılmasına katkıda bulunacaktır.

Ebu Hureyre (r.a.)’den nakledilen bir hadiste Allah Rasulü (s.a.v.)’nün şöyle buyurduğu bildirilmiştir: "Allah (c.c.) kıyamet gününde (bir kimseye) şöyle seslenecek:

‘Ey Ademoğlu! Hastalandım, beni ziyaret etmedin.’ (O şahıs):

‘Ey Rabbim! Sen âlemlerin Rabbisin, ben seni nasıl ziyaret edebilirim?’ deyince Allah:

‘Falan kulum hastalandı, onu ziyaret etmedin, eğer ziyaret etseydin beni onun yanında bulacağını bilmiyor muydun?’ diyecek. Allah:

‘Ey Ademoğlu! Yiyecek istedim bana yedirmedin’ diyecek. (O şahıs):

‘Ey Rabbim, Sen âlemlerin Rabbisin, ben Sana nasıl yedirebilirim? deyince Cenab-ı Hak:

‘Falanca kulum yiyecek istediğinde ona yedirmedin, şayet yedirseydin bunu(n karşılığını) benim yanımda bulacağını bilmiyor muydun? diyecek. Allah:

‘Ey Ademoğlu! Senden su istedim bana su vermedin’ diyecek. (O şahıs):

‘Ey Rabbim, Sen alemlerin Rabbisin, ben Sana nasıl su verebilirim?’ deyince, Allah, ‘Falan kulum senden su istediği halde ona su vermedin, eğer verseydin bunu(n karşılığını) benim yanımda bulurdun’ buyuracak.” (Müslim, Birr, 13)

KABİR ZİYARETİ

Bizleri yetiştiren ve bizlerden önce ahiret yolculuğuna çıkmış olan başta aile büyüklerimiz olmak üzere yakınlarımızın ve Müslüman kardeşlerimizin kabirlerini ziyaret etmeli, onlara hayır duada bulunmalı ve ibret almalıyız. Bu hususta Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmaktadır.

فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَزُورَ الْقُبُورَ فَلْيُزِرْ فَإِنَّهَا تَذَكِّرُنَا بِالْآخِرَةِ

“Kabirleri ziyaret etmek isteyen ziyaret etsin. Çünkü kabir ziyareti bize âhireti hatırlatır” Tirmizi, Cenaiz, 60

Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur: “Ben size kabirleri ziyareti yasaklamıştım, artık onları ziyaret edin. Çünkü kabirleri ziyarette tezkire (ölümü hatırlatma ve ibret) vardır.”(Ebû Dâvûd, Cenâiz, 75, 77

HİKAYE: MARANGOZ

Mesleğinin erbabı iyi bir marangoz, bir müteahhidin yanında uzun yıllar çalışmış ve yaşlanmıştı. Artık emekli olarak dinlenmek istiyordu. Patronuna emekli olmak istediğini bildirdi. Patronu, böyle tecrübeli, mahir ve emektar bir elemanı kaybedeceği için üzüldü ama emeklilik onun da hakkı diye düşündü. **Patronu marangoza, senden son bir istediğim var, şuraya bir aile duracak şekilde bir ev yap, ondan sonra emeklilik işlemlerini başlatalım, der.** Marangoz, patronunu kıramaz ve hemen alel acele işe koyulur. Bu son işi isteksiz yapmaktadır. **Baştan savma bir işçilik yapar ve kalitesiz mal kullanır. İyi bir usta için böyle bir final aslında büyük bir talihsizliktir.** Ev inşaatı bitince, işveren evi görmeye gelir ve evin anahtarını marangoza uzatarak “**Bu ev senin, şirketimde çok emeğin var bu ev de benden sana hediye**” der. Marangoz şok olmuştur. Bu evin bana verileceğini bileydim, hiç böyle mi yapardım” der.

Marangoz sizsiniz. Hayat, “Kendin kazan, kendin pişir ve kendin ye” prensibine göre devam ediyor. Bu gün verdiğimiz kararlar, yaptıklarımız ve kazandıklarımız yarın hayatımızı devam ettireceğimiz iş ev, yuva hatta kader haline gelir.

Bayramlar Sadaka ve İnfak Günleridir

Bayramlar, aynı zamanda **dayanışma ve yardımlaşma** içerisinde müminlerin birbirlerine kenetlendikleri günlerdi. Nitekim bir bayram namazından sonra Hz. Peygamber, Bilâl ile birlikte hanımların yanına giderek onlara,

يَا مَعْشَرَ النِّسْوَانِ تَصَدَّقْنَ الصَّدَقَةَ خَيْرٌ لَّكُنَّ قَالَتْ فَمَا رَأَيْتُ يَوْمًا قَطُّ أَكْثَرَ خَدَمَةً
مَقْطُوعَةً وَقِلَادَةً وَقُرْطًا مِنْ ذَلِكَ الْيَوْمِ

“Ey hanımlar topluluğu! Sadaka verin, zira sadaka sizin için daha hayırlıdır!” buyurmuş, (İbn Hanbel, IV, 283) yoksullar için onlardan yardım talep etmişti. Resûlullah’ın (s.a.v) bu çağrısına kadınlar yüzüklerini, küpelerini ve çeşitli ziynet eşyalarını bağışlamak suretiyle cevap vermişlerdi. (Müslim, İdeyn, 2)

Bayramlar Dua Zamanıdır

Duamız olmasa değerimiz de olmaz.

قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

“Duanız olmasa Rabbim size ne diye değer versin! Siz yalanladınız. Öyle ise azap yakanızı bırakmayacak.” (Furkan, 25/77)

Duamıza icabet edilmektedir.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

“Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakıным. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O halde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler.” (Bakara, 2/186)

Bayram sabahına erişen kardeşlerim! Bu vakit dua vaktidir. Bu vakit Rabbimize yönelme vaktidir. Kendimiz, ailemiz, milletimiz ve tüm Müslüman kardeşlerimiz için af ve mağfiret, bolluk ve bereket, birlik ve dirlik, zulümden kurtuluş isteme vaktidir. Özellikle Filistin de aylardır devam eden zulme karşı hem fiili dua etme yani boykota devam etme hem de sözlü dua etme vaktidir.

Bayram Günahlarımıza Dur Deme Vaktidir

Günah fitratı kirletiyor. Kalpleri paslandırıyor.

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Hayır, hayır! Doğrusu onların kazanmakta oldukları (günahlar) kalplerini paslandırmıştır.” (Mutaffifin, 83/14)

Oysaki biz Ramazan ayından çıktık. Temizlendik inşallah. Şimdi bir daha kirlenmeme vaktidir. Ramazan da kazandığımız güzellikleri devam ettirme vaktidir.

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

“Ancak tövbe edip de inanan ve salih amel işleyenler başka. Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Furkan, 25/70)

SONUÇ OLARAK:

Anne-babamız başta olmak yakın ve uzak akrabalarımızı, mahallede komşularımızı, apartman sakinlerini ziyaret etmeli birbirimizin hayır duasını almaya özen göstermeliyiz. Bayramlar birbirimizden ayrılıp, tatil yerlerine uzaklaşma zamanı değildir. Bayramlar mutluluğu paylaşma zamanıdır. Bayramlar hayatı paylaşabilme zamanıdır. Bu sebeple bayram için gidilebilecek en güzel yer ailemizin yanındır. Eğer gitme imkânımız olmamış ise bir telefon açmalı, büyüklerimizin gönüllerini hoş etmeliyiz.

Akrabalık ilişkilerimizi zedelediğimiz, birbirimize küs olduğumuz insanlar varsa bu bayramlar bizim bir araya gelmemize vesile olmalıdır. Bir Mümine kardeşiyle üç günden fazla küs durması helal değildir. Bayramlar aramızda bulunan dargınlıkları bitirme zamanı olmalıdır. Bayramlar birbirimize sırt dönme değil, birbirimize muhabbetle sarılma zamanlarıdır. Bayramlar soğuklukların giderilmesi için bir fırsattır. Lütfen bu fırsatı iyi değerlendirelim.

Bütün çocukların gülücüklerle geçireceği bir bayramı tüm çocuklara yaşatma gayreti içinde olmalıyız. Ramazan bayramının çocuklar için ayrı bir yeri vardır. Kurban bayramı sanki büyüklerin bayramıdır. Ama Ramazan bayramı daha çok küçüklerin bayramı gibidir. Kurban bayramında çocuk elbise istemeyebilir, ama Ramazan Bayramı başkadır. Bütün çocuklar bu bayramda azda olsa çokta olsa mutlaka bir şeyler isterler. Bu bayramda çocuklarımızı sevindirelim. Bu bayram çocuklarımızın hiç unutmayacağı bir bayram olmalı. Sadece kendi çocuklarımız değil, ihtiyaç sahibi kardeşlerimizin de çocuklarını lütfen unutmayalım. Bu bayramda sevinçle bayram sabahına ulaşmamış bir çocuk var ise o çocuğun hüznü bütün Müslümanlara aittir.

Hastalarımızı ve ahirete göçenleri unutmamalı, ziyaretlerimizi eksik etmemeli ve onlara duada bulunmalıyız. Hastanede yatan kardeşlerimizi ziyaret etmekle onların sıkıntılarını bir nebze olsun unutturabiliriz. Yuvalarda kalan çocuklarımızı ziyaret etmekle onların yüzlerini güldürebiliriz.